

obecního statku, přísluší po dobu 6 let počínaje dnem 1. ledna 1920 polovice peněžitého výtěžku tohoto lesa po odečtení veřejných dávek a potřebných nákladů na řádné hospodaření, udržování a správu lesa, v dotčeném roce skutečně učiněných. Polovice ta rozdělí se mezi podílníky podle poměru, v jakém bylo naposled mezi ně rozdělováno stavební nebo palivové dříví z pasek obecního statku lesního.

Peníz, připadající na jednoho podílníka, nesmí přesahovati 2000 K ročně. Peníz, převyšující tuto částku, plyne do pokladny obecní.

Dohodne-li se obec aspoň se dvěma třetinami podílníkův o odbytném za nároky, v předcházejících odstavcích uvedené, podle posudku odborného lesního znalce, a schválí-li toto ujednání dohlédací úřad, jsou povinni též ostatní podílníci přimouti odbytné stanovené podle stejných zásad.

§ 5.

Práva užívací nebo požívací, podle ustanovení obecních zřízení na nemovitostech obecního statku v pozemkových knihách zapsaná, buďtež na návrh obce nebo dohlédacího úřadu v pozemkové knize vymazána.

§ 6.

Převody nemovitostí obecního statku do vlastnictví podílníků, které byly vykonány podle smluv a právních jednání, uzavřených po 1. srpnu 1914, prohlásí knihovní soud na návrh obce nebo dozorcího úřadu v řízení nesporném za bezúčinné, nehledíc na to, zda nemovitosti ty jsou v držení původního nabyvatele, nebo jiných osob. Návrh jest účinný nejdéle do konce roku 1920.

Byl-li nárok soudem uznán, jest obec povinna do tří měsícův ode dne, kdy usnesení nabylo právní moci, složit u soudu pro nynějšího vlastníka kupní cenu, kterou za dotčenou část obecního statku skutečně obdržela. Tato náhrada vstupuje co do práv a závazků vzniklých po 1. srpnu 1914 na dotčených pozemcích na jejich místo.

Svolí-li oprávnění, vydá soud složenou náhradu vlastníkovi, jinak rozvrhne ji podle zásad, stanovených v řízení exekučním pro rozvrh nejvyššího podání za nemovitosti.

Jakmile náhrada bude složena, vloží soud právo vlastnické obci a vymaže závady vzniklé po 1. srpnu 1914 z moci úřední.

§ 7.

Stal-li se převod nemovitostí obecního statku do vlastnictví podílníků podle rozsudků, vydaných po 1. srpnu 1914, pro zmeškání neb uznání, budiž na žalobu obce obnoveno řízení, aniž je potřebí podmínek § 530 c. ř. s. Tuto žalobu podati jest nejdéle do konce roku 1920. Bude-li v tomto řízení původní žaloba zamítnuta, obnoví soud z moci

úřední stav, jaký byl v době sporného převodu, i proti těm, kdo později nabyli knihovních práv.

§ 8.

Pokud se v zákoně mluví o podílnících, rozumějí se tím osoby, jež jsou podle ustanovení obecních zřízení oprávněny užívatí obecního statku, ať společně nebo jednotlivě co do určitých částí.

§ 9.

Obec prodává každoročně užitky obecních lesů veřejnou dražbou především pro spotřebu svých obyvatelů.

Obec může dovoliti sbíratí chrástí v obecních lesích podle zvláštního řádu, který vydá.

O užívání obecních pastvin vydá obec se schválením nadřízeného samosprávného úřadu zvláštní pastevní řád, kterým umožněno budiž všem obyvatelům obce pásiti dobytek a husy na obecních pastvinách.

Přeměna obecních pastvin na jinou kulturu jest povolena jen, schválí-li to nadřízený úřad samosprávný.

Role a luka obecní buďtež pronajímána především uchazečům nemajetným a těm, kteří toho z důvodů hospodářských potřebují.

§ 10.

Ustanovení tohoto zákona o obcích platí také o osadách.

Zákon nevztahuje se na Slovensko.

§ 11.

Zákon tento působí ode dne, kdy byl vyhlášen.

Provésti jej ukládá se ministrům vnitra, spravedlnosti a zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Čís. 422.

Zákon ze dne 17. července 1919,

jmž se zakazuje káceti dříví v obecních lesích.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Zakazuje se káceti dříví v lesích, jež v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, jsou kmenovým

jměním obcí neb osad, jakož i v lesích, jež podle zákona ze dne 17. července 1919, č. 421 Sb. z. a n., o úpravě poměrů obecního statku, stávají se kmenovým obecním aneb osadním jměním.

Pokud toho nezbytně vyžadují zvláštní poměry v obci, zejména nutnost zásobiti obyvatelstvo dřívím, mohou nadřízené politické úřady k žádosti obce svoliti k tomu, aby se kácelo dříví v rozsahu, jež tyto úřady určí.

§ 2.

Přestupky tohoto zákona trestají politické úřady vězením do 3 měsíců a vedle toho peněžitou pokutou do 30.000 K.

§ 3.

Zákon tento působí ode dne, kdy byl vyhlášen, a účinnost jeho končí se dnem 30. června 1920.

§ 4.

Provéstí tento zákon ukládá se ministrowi vnitra a ministrowi zemědělství.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Prášek v. r.

Čís. 423.

Zákon ze dne 17. července 1919,

jmž opravuje se § 7 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 214 Sb. z. a n., o sloučení sousedních obcí s Olomoucem.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Věta druhá § 7 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 214 Sb. z. a n., má zniti: Za to jest město Olomouc povinno nahraditi silničnímu výboru okresu olomouckého část dluhů, o které se vzájemně dohodnou.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provéstí jej ukládá se ministru vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Čís. 424.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. července 1919

o zřízení a správě „Státního podpůrného fondu
československých invalidů“.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., nařizuje se toto:

§ 1.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby jměním republiky Československé převzal správu podílu jmění „Fondu válečné péče císaře a krále Karla“ ve Vídni, jež připadne Československé republice.

§ 2.

Z podílu tohoto utvoří se pro oblast republiky Československé zvláštní fond pod názvem „Státní podpůrný fond československých invalidů“, jež jest právní osobou a na nějž přecházejí všechna práva nabytá „Fondem válečné péče císaře a krále Karla“ v oblasti Československé republiky — zvláště pokud jde o nemovitě věci.

§ 3.

Ministr sociální péče jest oprávněn, tento „Podpůrný fond československých invalidů“ pravoplatně zastupovati, obzvláště jest oprávněn jměním uvedeného fondu nabývatí práv, vydávati závazná prohlášení i pro účely veřejných knih určená a přejímati povinnosti, pokud se týkají válečných poškozců, příslušných do Československé republiky i nemovitostí, ležících v Československé republice.

Dále jest ministr sociální péče oprávněn, rozhodovati o způsobu používání tohoto fondu ve prospěch válečných poškozců.

§ 4.

Zákaz zcizení a zatížení, ve smyslu § 14 cis. nařízení ze dne 19. března 1916, č. 69 ř. z. (III. dílčí novela všeob. obč. zák.), zápisem do veřejných knih vůči třetím osobám působivý, může se založiti i ve prospěch „Podpůrného fondu československých invalidů“.

§ 5.

Nařízením tím pozbudou platnosti všechny do-
savadní předpisy, pokud jemu odporují.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.